

ПРОТОКОЛ

№ 220

гр. Варна, 09.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Невин Р. Шакирова

Членове: Николай Св. Стоянов
мл.с. Александър В. Цветков

при участието на секретаря Галина Сл. Стефанова
Сложи за разглеждане докладваното от Невин Р. Шакирова Въззивно гражданско дело № 20233100500052 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 09:52 часа се явиха:

Въззивникът Е. И. У., редовно призован, не се явява, представлява се от **адв. С. З. - А.**, редовно упълномощена и приета от съда от преди.

Въззиваемата страна С. Г. У., редовно призована, не се явява, представлява се от **адв. А. П.**, редовно упълномощена и приета от съда от днес.

АДВ. З. - А.: Моля да се даде ход на делото.

АДВ. П.: Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като взе предвид редовно проведената процедура по призоваване на страните по делото, след спазване разпоредбата на чл. 273 вр. чл. 142, ал. 1, пр. II от ГПК, намира, че не са налице процесуални пречки по хода и разглеждането на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ на основание чл. 268, ал. 1 от ГПК, пристъпва към доклад на жалбата и отговора по нея:

Производството е по реда на глава XX от ГПК.

Образувано е по повод въззивна жалба на Е. И. У. срещу Решение № 3151 от 20.10.2022 г. по гр.д. № 10450/2022 г. по описа на ВРС, 40-ти състав, с

което по предявения от С. Г. У. иск **на основание чл. 49, ал. 1 и чл. 56, ал. 1 от СК** е допуснат развод и прекратен поради дълбоко и непоправимо разстройство, сключеният на 22.09.1990г. граждански брак между С. Г. У. с ЕГН ***** и Е. И. У. с ЕГН *****, за който е съставен акт с № 134/22.09.1990 г. на гр. Щербинка, Подолски район, Московска област, като ползването на семейното жилище представляващо обединени в едно апартаменти № 38 и № 39, находящи се на адрес: гр. Варна, ул. „Любен Каравелов“ № 3, вх. Б, ет. 7 е предоставено на С. Г. У. с ЕГН *****.

Въззивната жалба е основана на оплаквания за необоснованост и незаконосъобразност на решението, като постановено в противоречие на материалния закон и процесуалните правила. Оплакванията са обосновани със съображения, че правният извод за настъпило дълбоко и непоправимо разстройство на брака не е основано на конкретни факти, освен на приетия, че съпрузите не живеят заедно от 2017г. Сам по себе си той не може да обуслови извод, че е налице дълбоко и непоправимо разстройство на брака, че отношенията между съпрузите са толкова разстроени, че бракът е лишен от дължимото съдържание. В решението си ВРС не е обсъдил показанията на разпитаните свидетели, които са противоречиви. От друга страна в мотивите на решението липсва задълбочен анализ на отношенията между съпрузите, не е установено по безспорен начин наличието на фактите от живота на съпрузите, сочени от ищеца и съставляващи основание на иска за развод. Същевременно в частта, с която е предоставено ползването на семейното жилище, представляващо обединени апартаменти № 38 и № 39, първоинстанционният съд е излязъл извън предмета на делото, доколкото искането на ищеца се свежда до предоставяне ползването само на ап. № 38. Установено е по делото, че двата апартамента представляват отделни самостоятелни обекти, но фактически са обединени в едно жилище, като са премахнати преградните стени. Безспорно е установено също, че към момента и двата обединени в един апартаменти се ползват единствено от ищеца. В нарушение на съдопроизводствените правила ВРС е оставил без уважение направеното в тази връзка искане за допускане на СТЕ, която да даде заключение за възможностите за отделно ползване на семейното жилище, с оглед разпределение на ползването му в ущърб на ответницата. Последната не следва да доказва специфична жилищна нужда, за да й бъде предоставена частта от семейното жилище, съответстваща на ап. 39, поради което изводите на съда в тази насока са несъстоятелни. Отправила искане поради всичко изложено обжалваното решение да се отмени, като вместо него се постанови друго, с което искът да се отхвърли като неоснователен. Евентуално, да се постанови разпределение на ползването на семейното жилище между двамата съпрузи, така че на ищеца да бъде предоставено ползването на ап. № 38, а на ответницата – на ап. № 39.

В отговор на жалбата, С. Г. У. оспорва доводите в нея като поддържа други, с които обосновава правилност и обоснованост на решението. Позовава се на недопустимост на въззивната жалба в частта ѝ насочена срещу решението на ВРС по иска с правно основание чл. 49, ал. 1 от СК поради приложението на чл. 325 от ГПК. Произнасянето по въпроса за вината не е предмет на делото, поради което решението за допускане на развода е влязло в законна сила. Евентуално поддържа правилност на изводите, че

разстройството на брака е плод на емоционалното и физическо отчуждение между съпрузите, вследствие заболяванията на ищеца и отношението на съпругата към общото на страните дете, довело до окончателната фактическа раздяла настъпила между страните по усмотрение на съпругата, считано от 2017г. По делото не е установена важна причина, налагаща съпрузите да живеят разделено в противовес с правилото на чл. 15 от СК; общуването между тях е само и единствено по повод търговските им отношения, а не и семейните, поради което е установено, че между съпрузите липсва взаимност, уважение, доверие и другарски отношения, каквито изисква чл. 14 от СК. Посочва, че ако бракът е безполезен от гледна точка на обществото, съпрузите и децата, неговото изкуствено запазване е ненужно. По частна тъжба на въззивницата е образувано НЧХД № 4652/2022 г. по описа на ВРС за причинени на същата телесни увреждания от въззиваемия на 19.08.2022 г. Този нов факт е показателен, че бракът между страните е лишен от необходимото съдържание и е непригоден да изпълнява присъщата му социална функция, а запазването му е лишено от смисъл. Правилно от друга страна е прието в обжалваното решение, че фактическата раздяла между страните датира от повече от 5 години, като съпругата е напуснала семейното жилище и живее в друго жилище на страните в същата сграда. Семейното жилище представлява обединени два апартамента №№ 38 и 39 – намира се на два етажа и функционално е обединено в едно жилище, т.е. функционално и технически е изградено по такъв начин, че разделянето му на две жилища би довело до значителни разходи, които са неоправдани, тъй като не се търси задоволяване на жилищна нужда. Ответницата не е направила искане за предоставяне ползването на семейното жилище, нито за неговото разпределение, като съдът не е натоварен с произнасяне по такова искане. Отправя въз основа на изложеното искане обжалваното решение да се потвърди.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпило становище от 24.01.2023г. от въззиваемия С. Г. У. във връзка с дадени указания, с което е представено оригинал на свидетелство за сключен граждански брак от 22.04.1991г.; справка от ТР за дружество „Арт Проект“ ООД, от която е видно, че съпрузите са съдружници в същото при равни дялове, както и актове за придобити от съпрузите в режим на СИО жилищни имоти. В становището е обективизирано описание на семейното жилище, ползването му и фактическото положение към момента на фактическа раздяла на съпрузите и към настоящия момент.

АДВ. З. - А.: Поддържам въззивната жалба. Оспорвам отговора. Нямам възражения по доклада. По отношение на представените доказателства с отговора на жалбата представям писмено становище, в което съм изразила подробни съображения.

АДВ. П.: Оспорвам въззивната жалба. Поддържам отговора и становището си. Нямам възражения по доклада.

Моля да бъдат приобщени към делото писмените доказателства, приложени с отговора както и със становището като си поддържаме описаното фактическо положение за ползването на имотите, които са ап. 38 и ап. 39.

АДВ. З. - А.: Не оспорваме, че описанието на фактическото положение на апартаментите 38 и 39 е било такова към момента на фактическата раздяла между страните. Фактическото състояние е било така, както е описано в допълнителното становище. Това, което се оспорва е посоченото в допълнителното становище, че тя продължава да ползва апартамент 38 защото тя не ползва този апартамент от датата на фактическата раздяла и не става ясно дали въззиваемия има предвид ап. 38 на ул. „Любен Каравелов“ или някакъв друг апартамент 38.

АДВ. П.: Много ясно в становището е описано, че тя ползва първоначално през 2017г. ап. 38, който впоследствие е продаден от страните и впоследствие ползва ап. 38, но на адреса на ул. „Тодор Костов“ като това е адресът на сградата, която е изградена от дружество, което е собственост единствено и само на двамата съпрузи и по тази причина въззивницата много добре знае, че към настоящия момент продължава да ползва този номер 38 на адреса на улица „Тодор Костов“, а този апартамент, който тя ползва единствено и еднолично е ап. 20, което тя сама признава още при разглеждане на делото пред Районен съд – Варна.

АДВ. З. - А.: В такъв случай следва да се има предвид, че този апартамент е собственост на дружеството, а не на съпрузите, поради което дали го ползва или не, няма значение.

СЪДЪТ като взе предвид, че с отговора на въззивната жалба са представени писмени доказателства във връзка с нововъзникнали обстоятелства касаещи отношенията между страните, които са от значение за делото, след преценка на тяхната допустимост по смисъла на чл. 266, ал. 2, т. 2 от ГПК, относимост и необходимост за изясняване на действителните отношения между страните, намира, че същите следва да се приемат в качеството на писмени доказателства по делото.

Като процесуално допустими и относими към спорния предмет съдът преценява и представените със становище от 24.01.2023г. писмени документи, които следва да се приемат като доказателства по делото.

Ето защо

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА И ПРИЛАГА в качеството на писмени доказателства по делото, представените с отговора на въззивната жалба надлежно заверени копия на документи, както следва: призовка за подсъдим от 08.12.2022 г.; разпореждане № 7764 от 07.12.2022 г. по НЧХД № 4652/2022 г. по описа на Районен съд – Варна; Частна жалба от Е. У. по НЧХД № 4652/2022 г. по описа на Районен съд – Варна.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА в качеството на писмени доказателства по делото, представените със становище от 24.01.2023г. от въззиваемия в оригинал и надлежно заверени копия на документи, както следва: оригинал на свидетелство за сключен граждански брак № 300632 от 22.04.1991 г.; справка от Търговския регистър към дата 20.01.2023 г.; нот. акт № 52, том I, рег. № 958, дело № 44/2001 г.; нот. акт № 116, том I, рег. № 1515, дело № 106/2003

г.; нот. акт № 115, том I, рег. № 1514, то. Дело № 105/2003 г.; учредителен договор от 17.01.2008 г.; писмо рег. № АУ102241ПР_001ПР/22.10.2020 г.; разрешение за строеж № ДК-07-В-168/17.06.2010 г.; скица № 15-706236/05.08.2020 г.; схема № 15-1362009/23.11.2022 г.; схема № 15-1362010/23.11.2022 г.; схема № 15-1362013/23.11.2022 г.; схема № 15-1362015/23.11.2022 г.; схема № 15-1362019/23.11.2022 г.; схема № 15-1362022/23.11.2022 г.; схема № 15-1362027/23.11.2022 г.; схема № 15-1362031/23.11.2022 г.; схема № 15-1362034/23.11.2022 г.; схема № 15-1362039/23.11.2022 г.; схема № 15-1362045/23.11.2022 г.; схема № 15-1362006/23.11.2022 г.; схема № 15-1362070/23.11.2022 г.

СЪДЪТ приканва страните към постигане на споразумение.

ВЪЗЗИВАЕМИЯТ С. У.: Правила сме опити да се споразумеем, но тя не иска да говорим.

ВЪЗЗИВНИЦАТА Е. У.: Аз бях много учудена от неговите мотиви за развод, защото са абсолютна лъжа. Аз приемам, че всеки човек може да подаде молба за развод, но мотивите, които той изтъква не ги приемам. Аз на 19-ти бях обидена от своята дъщеря. След това аз отидох при психолога на моята дъщеря и при тази среща съм изяснила повечето неща. Искам да представя писмено какво съм преживяла като майка.

АДВ. П.: Моля да върнете на госпожата въпросния психологически тест, тъй като считам, че след като и не се иска от нейна страна да се приобщи като доказателство по делото, същото не следва да стои нито в делото, нито на корицата.

ВЪЗЗИВНИЦАТА Е. У.: Правя искане днес пред Вас от мое име, описаните срещи с психоложката на дъщеря ми да бъдат приети като доказателство по делото. Както искам и да се направи психиатрична експертиза и на дъщеря ми и на съпруга ми.

АДВ. П.: Представеното писмено доказателство дори няма подпис. Ако това представлява описание на среща с психоложката на дъщерята на въззиваемата, считам, че това не представлява никакво писмено доказателство, което да се приеме. Това са някакви неща, които въззиваемата е написала и твърди, че е психологическо изследване на пълнолетно лице.

СЪДЪТ, за да се произнесе по направеното искане за приемане на писмено изявление озаглавено „Срещи с психоложката В. У.“ съобрази, че така представеното в две страници писмено изявление без автор, не съставлява годно писмено доказателство, поради което не може да бъде прието като такова по делото.

Ето защо

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане на въззивницата Е. У. за приемане в качеството на писмено доказателство по делото на днес представеното писмено изявление озаглавено „Срещи с

психоложката В. У.“ без автор в рамките на 2 страници.

Прилага същото към кориците на делото.

ВЪЗЗИВНИЦАТА Е. У.: Това, което съм преживяла като майка от съпруга ми и дъщеря ми е много и за това искам психиатрична експертиза на дъщеря ми и съпруга ми. Съпруга и майка за мен е едно и също.

АДВ. З. - А.: Нямам доказателствени искания.

АДВ. П.: Нямам доказателствени искания. Представям списък с разноски.

АДВ. П.: Два пъти сме правили опити за споразумение, но съм получила отказ.

АДВ. З. - А.: Напротив, моето становище беше, че можеше да се опита да постигнем споразумение, дори аз го предложих. Към момента не сме постигнали споразумение и за съжаление това не е възможно.

С оглед изявленията на страните и по представените от тях списъци на разноски и доказателства за реализирането им, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА по делото представените от процесуалните представители на страните списъци на разноски, придружени с доказателства за извършени такива.

СЪДЪТ, като взе предвид поведението на страните и изчерпаните им доказателствени искания, намира, че са налице предпоставките за даване ход на устните състезания, поради което и на основание чл. 268, ал. 3 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. З. - А.: Моля да постановите решение, в което изцяло да съобразите изложените във въззивната жалба доводи и да отмените изцяло като незаконосъобразно първоинстанционното решение.

Моля изцяло да възприемете посочените във въззивната жалба мотиви във частта, в която първоинстанционния съд се е произнесъл по въпроса за предоставяне на ползването на семейното жилище, като е предоставил ползването на двата апартамента с номера 38 и 39 на ул. „Любен Каравелов“ № 3 на въззиваемия. Моля да отмените решението като незаконосъобразно поради липса на искане от страна на ищеца да получи ползването на ап. 39 с оглед на това, че в исковата му молба е посочено, че желае да му бъде предоставено ползването само на ап. 38. Евентуално правя искане решението да бъде обезсилено в тази част, тъй като първоинстанционният съд се е

произнесъл по непредявен иск, с който той не е бил сезиран.

Във връзка с изложените от въззиваемия уточнения в настоящото производство, че ап. № 38 и № 39 представлява функционално обособен един обект считам, че същите не представляват основание да се приеме, че на въззиваемия трябва да бъде възложено ползването и на двата апартамента. Това е така, защото от представените документи за собственост е видно, че това са два самостоятелни обекта, липсва каквато и да било документация за обединяването им в един обект, поради което няма никаква пречка те да се ползват самостоятелно. Фактът, че те реално са обединени и представляват един обект, не дава основание искането на въззиваемия, направено с исковата молба да бъде изменено на този етап и той да има право да получи ползването на двете жилища.

С оглед изложеното моля за произнасяне в горния смисъл, като отмените изцяло първоинстанционното решение и евентуално го обезсилите в частта му, в която на въззиваемия е предоставено ползването на апартамент № 39.

АДВ. П.: Моля да постановите решение, с което да оставите без уважение като неоснователна въззивната жалба. Решението на Районен съд - Варна е правилно, постановено в съответствие с материалноправните и процесуални закони и съобразно събраните писмени доказателства. В настоящото съдебно производство също се събраха достатъчно писмени доказателства от подадената тжбба от страна на Е. У. срещу С. У. и неговата дъщеря, с което се установява верността на изложеното в исковата молба искане за настъпило между страните дълбоко и непоправимо разстройство на брачните отношения. Няма спор между страните, че от 2017 г. не живеят съвместно като от разпитаната пълнолетна дъщеря на страните се установи, че Е. У. е напуснала през 2017 г. семейството и е започнала да живее един самостоятелен живот, който продължава и към днешна дата. Тя самостоятелно живее в една и съща жилищна сграда в едно самостоятелно обособено жилище, като освен това жилище предвид обстоятелството, че страните извършват строителна дейност с различно дружество през годините са построили и много други жилищни имоти, които се ползват независимо, че са такива и на дружеството от Е. У.. Искането, желанието да ползва семейното жилище е неоснователно, тъй като тя няма жилищна нужда, както и няма спор между страните, че апартаментите 38 и 39 са изградени от дружеството на страните. Така са изградени, че функционално да бъдат обединени двете жилища в едно независимо, че няма такъв административен акт.

Единствената цел на Е. У. е да нарани и уязви съпруга си и дъщеря си, като моя доверител току що чу и е дълбоко обиден от обвиненията. Счита, че няма абсолютно никаква възможност бракът между страните да бъде поправен при положение, че бива обвинен от нея не само в това, че иска да я убие, а и в педофилия по отношение на дъщеря му, което е абсурдно.

Моля да ни присъдите сторените по делото разноски по представения списък, тъй като настоящото производство е инициатирано изцяло от страна на Е. У. и то не защото желае да запази брачните си отношения, а защото доверителят ми е много тежко болен и тя има съвсем различни и други мотиви да не бъде в този брак. Отделно от това доверителят ми държи да споделя, че бракът не следва да бъде наказание така, както е посочил

Върховния съд в постановленията си и по тази причина желае да бъде прекратен за да не продължава да бъде наказван от връзка с човек, който не го обича, не го уважава и не желае да живее съвместно с него.

СЪДЪТ като взе предвид, че делото е разяснено, на основание чл. 273 вр. чл. 149, ал. 2 от ГПК обявява устните състезания за приключили и посочва, че ще обяви решението си в законоустановения срок.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание, което приключи в **10:16 часа**.

Председател: _____

Секретар: _____